

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 190/2019
04.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Животе Милошевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 188/18 од 14.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 26/18 од 27.11.2018. године, на седници већа одржаној 04.07.2019. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде: Вишег суда у Крушевцу Кж1 188/18 од 14.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 26/18 од 27.11.2018. године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Крушевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 591/17 од 15.05.2018. године окривљени АА, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио три кривична дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, а трошкови кривичног поступка су пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 188/18 од 14.09.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу К 591/17 од 15.05.2018. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршеног продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. у вези члана 61. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од седам месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године, по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те га је осудио на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је дужан платити у року од три месеца, по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један

дан казне затвора, с`тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 26/18 од 27.11.2018. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца те је пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 188/18 од 14.09.2018. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 188/18 од 14.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 26/18 од 27.11.2018. године, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Живота Милошевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП у вези са одредбом члана 61. КЗ у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или тако што ће из радње извршења изоставити радње које не представљају кривично дело или да побијане пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Крушевцу на поновно суђење, те да уколико нађе да би присуство браниоца било значајно за одлучивање, о седници обавести браниоца.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости, је основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Животе Милошевића се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, учињену на штету окривљеног, наводима да је током кривичног поступка погрешно утврђена висина неплаћеног пореза, с обзиром на то да су првостепени и другостепени суд обрачун пореза вршили погрешно-на нивоу фискалне године, а не како је то одредбом члана 48. став 1. Закона о порезу на додату вредност (Закона о ПДВ) изрчито означено да је порески период за обрачун ПДВ 1 или 3 месеца, зависно од оствареног промета пореског обвезника.

Одредбом члана 225. став 1. Кривичног законика је прописано: „ко у намери да он или друго лице потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на одређивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави стечени приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавезе чије се плаћање избегава прелази 100.000,00 динара казниће се затвором од шест месеци

до пет година и новчаном казном“, док су ставом 2. и 3. прописани тежи облици кривичног дела, у зависности од висине износа пореза чије се плаћање избегава.

Дакле, висина износа пореске обавезе, чије се плаћање избегава, представља објективни услов инкриминације за кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ и иста се утврђује искључиво у оквиру пореског периода, који је у зависности од врсте пореза различито прописан.

Одредбом члана 48. став 1. и 2. Закона о пореза на додату вредност (Закона о ПДВ) је прописано да је порески период за који се обрачунава ПДВ календарски месец или календарско тромесечје, у зависности од висине оствареног укупног промета у претходних 12 месеци.

У конкретном случају износ неплаћеног пореза на додату вредност је у складу са чланом 48. Закона о ПДВ морао бити обрачунат на нивоу обрачунског периода (1 или 3 месеца), а не на годишњем нивоу (фискална година). Тек након тако утврђене висине пореза на ПДВ, за сваки обрачунски период, суд има могућност да цени да ли тај износ заједно са неплаћеним другим порезом (порез на годишњи приход) прелази висину неплаћеног пореза, који представља објективни услов инкриминације.

Погрешна примена одредбе члана 48. Закона о ПДВ, која је у директној вези са утврђеном висином утајеног пореза, као објективног услова инкриминације за кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ, је довела до примене закона који није могао бити примењен у односу на кривично дело пореска утаја из члана 225. КЗ, на који начин је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) Кривичног законика.

У поновљеном поступку другостепени суд ће, с обзиром на примедбе које су изнете у овој пресуди, на претресу допунским вештачењем утврдити чињенице у погледу обрачуна висине неплаћеног пореза за ПДВ, након чега ће имајући у виду евентуално и друге пореске обавезе, бити у могућности да утврди тачан износ неплаћеног пореза и донесе закониту и правилну пресуду.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић